

ВХОДЯТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно (з книжкою)	5.00 зол.
Чвертьрічно	15.00 „
Піврічно	30.00 „
Річно	60.00 „

В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.

ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ 5-КИ „ДІЛА“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

СЕНЗАЦІЙНЕ ІНТЕРВ'Ю РУМУНСЬКОГО КОРОЛЯ.

Далі він признав, що в Румунії панує антисемітизм і пояснив протижидівські кроки нового уряду ось як: „Минулими роками чужі люди, зокрема російські, масово наплили до Румунії — с їх до 250.000; це відеминий елемент. Жиди, що поселились у Румунії ще до війни, нічого не загрожують, але інші можуть хіба мати права втікачів. Не думаємо їх виганяти, але не можемо їм дати публичних прав. Жиди, що приїхали до Румунії після мирових договорів, не можуть покликуватися на меншинні постанови тих договорів, бо вони відносяться лише до меш-

У Празі помітно несупокій, що новий уряд може і в закордонній політиці ввести зміни, які наразять Чехословаччину на Іолянцію.

(Укбюро, Лондон.)

Другого домагання Народнього З'язду, а саме подалу головуства УНДО й УПР, — Народний

Зіад сам не вирішив, тільки передав на вирішення Централі йому Комітетові. Очевидно, що вибір голови партії, що його перевів новий Центральний Комітет на своєму першому засіданні, цієї справи не вичерпує і вона далі залишається відкритою, як справа не організаційного, а політичного характеру. Права та прерогативи Центрального Комітету УНДО взагалі дуже великі. Він вибирає й усуває голову партії, й президент, секретаріат та виконавчий орган, надає напрями політичної тактики, є найвищим виконавчим органом, який контролює політичний провід партії і відповідає за цілість партійно-політичного життя. Від того, як поставиться новий Центральний Комітет до своїх відповідальних завдань, залежатиме у головній мірі будучи внутрішньо-партійні відносини, доля консолідаційної ідеї та просто ввесь хід українських справ.

На склад нового Центрального Комітету опозиція не могла мати вирішального впливу, хоч її представники теж входили до Комісії-Матки. До Центрального Комітету ввійшло чимало членів внутрішньої опозиції і таким робом практично відкрито дорогу для дальших нарад, щоб добути повне порозуміння. Всеж, серед отих позитивних моментів, які свідчать про добру волю проводу партії та деяких впливових партійних членів довести до ліквідації внутрішніх партійних спорів у політичній площині, є теж деякі негативні сторінки. Маю на увазі незрозумілу нехоть деяких членів партійного проводу допустити до Центрального Комітету саме тих деяких членів партійної опозиції, які мають поважні можливості безпосередньо впливати на прийнятну думку та з якими необхідно узгоджувати погляди якраз на терені партійних установ. Хоч число членів Центрального Комітету збільшено з 40 членів до 50, та число заступників з 10 до 15, і хоч до Центрального Комітету ввійшли вперше деякі такі нові особи, які в житті партії і нації може й не так дуже вже заслужилися, проте не ввійшов туди ані основник і довголітній голова націонал-демократичної партії, сеніор українських політиків, що є нині одним із тих нечисленних українських діячів, які користуються у громадськості загальним авторитетом, ані політичний редактор „Діла“, публіцист, який мав та має вплив на формування української політичної думки. Невибір таких людей вважаю помилкою.

А проте Народний Збір створив деякі рямці для внутрішньої консолідації партії і для відбудови її провідної ролі в українському національному житті. У ті рямці треба тільки вложити відповідний зміст. На Народному Збірі не було ніяких відосередкових течій, так само, як нема їх взагалі у нашій партії. Гін до об'єднання є такий сильний у низах української на-

ції, що й Народний Збір був виразником того самого гону. Одноцілий фронт польського громадянства вимагає від нас категорично одного цілого українського фронту і ця вимога диктує висновок, що поважної внутрішньої розбіжності думок не можна усунути ані механічною мажоризацією голосів, ані елімінуванням окремих неприемлимих собі особисто одиниць, ані поділом на переможців і переможених після кожної партійної наради чи з'їзду. Вирішувати політичних спорів не можна стуканням п'ястком у стіл. Часи надто поважні, щоб взаємно супроти себе триматися завзято своїх непорушних формул, своїх принципів, нахилів і симпатій та антипатій. Кожний із нас мусить виявити добру волю і зусилля зійти зі своїх непримирних позицій, які внаслідок порозуміння необхідні для добра цілої нації. Український нарід уже настільки політично вироблений, що у трудній для нього хвилині зуміє сам знайти правильний шлях свого розвитку та своєї політичної боротьби. Але, не дай Боже, щоб український політичний провід, яким у даному моменті є новий Центральний Комітет УНДО, через свої помилки не опізнився та не утруднив народові стати на правильний шлях.

На закінчення цих моїх рефлексій з останнього Народного З'їзду, вважаю своїм обов'язком зазначити, що всупереч сподіванням деякого, що не орієнтувався у відносинах в УНДО, на Збірі не було ніяких „сензацій“ ані тимпаче ніякої „скандалістики“. Народний Збір, з малими і неістотними винятками, проходив річково, поважно й достойно, даючи доказ, що знає собі справу, що за його ходом слідкують і неprisутні на сіді українські та неукраїнські чинники. Спокійна і достойна форма нарад Народного З'їзду — це у великій мірі заслуга його президента, д-ра Михайла Волошина. Його такт, виrozumілість супроти всіх промовців, не тільки навіть фізичне зусилля (нелегка річ кільканадцять годин безупинно проводити наради, слідкувати за ними та завжди вміло інтегрувати) — викликували загальне признание, якому і я мусу дати вислів на цьому місці. Можна тільки побажати, щоб ця його праця завершилася остаточно у повній внутрішній партійній згоді та в загально-національній консолідації, якої д-р Михайло Волошин є таким палким прихильником!

Д-р Дмитро Левицький.

Після виборів на Буковині та зміни румунського уряду.

Чернівці, 29 грудня.

Те, що ми передбачували перед місяцем, здійснилось. УНП, заключивши непопулярний виборчий пакт із тодішнім урядом Татареску — Йорга — Вайда, втратила на повазі серед своїх виборців. Не допомогла ані різнорідна підтримка лібералів та полешків у веденні передвиборчої пропаганди, ні пресова кампанія, ведена зрештою мляво й без переконання.

Щодо самої угоди з ліберальним урядом — то ми звертали увагу на небезпеку того пакту. Не входило в подробиці та причини, що спонукували заключити той виборчий пакт. Стверджуємо, що політичний провід буковинських українців виявив ще раз незнання виборчого терену, бо інакше не можна пояснити собі той великої втрати голосів, що її зазнала У. Н. П. на Буковині. Наш провід невірнo оцінював теж уклад румунських політичних сил, що показалося аскрано і на виборчих вислідах і на упадку уряду п. Татареску.

Пакт У. Н. П. з урядом п. Татареску був підтримуваний черновецьким „Часом“. Гадаємо, що це негарно лаятись на тих, що мають критичний погляд на вартість таких пактів, бо фірма „незалежного“ часопису повинна диктувати

толеранцію супроти власних земляків. Негарно теж так палко піддержувати виборчу пропаганду якраз тої панівної урядової партії, яка завела була за час свого правління особливо строгу цензуру та відзначалася пресовими репресіями. „Час“ стоїть, очевидно, на становищі, що він не підтримує нікого більше, як лиш У. Н. П. Гнівється на нашу статтю у ч. 269 „Діла“ та запитує:

„Ми хотіли б почути не саму негатию, а позитивно, що саме мав зробити при даних обставинах провід У. Н. П.“

Відповідаємо: Те позитивне, якого з нас шукає „Час“, знайде він у чч. „Діла“ 161, 190, 151, 236. Це були статті писані не під час виборів і для виборів, на 5—6 місяців перед виборами. У них казалося про потребу власної організаційної праці, про необхідність активізувати себе серед селянських кіл конструктивною працею, про konieczність шукати власних сил і на них спиратися. Думаємо теж, що не лише саме „Часові“ докоряти „Ділові“, що воно не орієнтується в буковинських справах: нам, буковинцям, здається, що такі Редакція „Діла“ і краще наші справи знає і більше їм уваги присвячує, ніж наш власний черновецький щоденник, який своїх читачів

ІЛАРІОН ЧОЛГАН.

Народини зірки.

Редактор літературно-мистецького відділу столичного денника — Максим Бобр прийшов сьогодні до редакції пізно. Від самого ранку був якийсь. Друкарня від кількох днів настільки домогалася матеріалів до святкового числа: традиційних фейлетонів та настроєвих віршів. Каносні хлопці в чорних фартухах витягали щодня руки перед його редакційним столом. І він тицая їм, що м'яг. Та чи було там що вартного й цікавого?

Редактор Бобр відхнув. Чалапав калюшани по мокрому снігу, що тонкою верствою налягав на пішоходи заміняючися в сіру кашу, і позіхав. І якої мари прогайнував він учора вечір з Реною, замість написати намірений фейлетон? В роті чув ще солодкаво-гірккий посмак вікери, а в носі пахощі руського Рениного волосся. Воно подібне до волотих кучерів янголятка з Янини — подумав, виходячи до вітри.

Ага „Янголятко з Янини“ — цікався редактор Бобр у потилицю. „На безрибі і рак риба“ — думав оперши лікті на столу перебираючи в руках якийсь манускрипт.

— Пане товаришу! — заснітілась золота оправа очей головного редактора. — Різдяне число вже майже готове. Завтра вранці побачить світ. Ви здається маєте дати ще один фейлетон?

— Так, зараз приготую — слабо хитнув головою і сів по ножиці. Щось треба буде цьому „янголяткові“ втіти, щось дописати. Нараз його зір упав на листи, що лежали на крайчику стола. — Ранішня пошта, й я забув — подумав, сівши рукою.

Боброву увагу звернула вузька, лінійно-біла коперта. Похилив жіноче письмо. Від ко-

го це може бути? — цікавився, витягаючи з неї кілька білих карток, записаних дрібним письмом. Дедалі цікавість перейшла в увагу і редактор Бобр став читати, забуваючи про все інше:

— „Дорогий... чи коханий?... Вибач, що не знаю навіть, як Тебе назвати, в якій формі звернутись до Тебе. І чи до „Тебе“, чи до „Вас“?..

„Минають дні, роки минають... І осотують усе тендітну пражу споминів. У волоссях поглядаються перші срібні нитки „бабиного літа“. Знак, що наближається осінь життя... Може Ти (такі не можу писати „Ви“). Коли до мене приходять спогади, я все шепочу до Тебе — „Ти“, може Ти прочитуватимеш цей лист зі здивуванням, із нетерпеливим прочуттям, що оце хтось щось хоче від Тебе. Ні, мій коханий, не бійся. Сама не знаю, пощо я сіла написати до Тебе цих кілька рядків...

„Може підсунуло мені про те „щось“, що каже молодим (і старшим) людям писати найважливіші листи до себе, укладати при місячному світлі любовні заклинання, щоб потім при зустрічі з „Ідеалом“ не могли промовити ні слова? Та я вже не дуже молода (треба жінці відваги признатися до цього!) і замість весняного грулення... А що в листі знайдеш може відблиски того жару, що палав давніше у мені і в — Тобі, це не моя вина — а серця. Бачу, що понезовзі пишу... любовний лист. Вибач. Серце жіночки таке химерне і — слабе, а ті листи до коханих усе зі стільки краплями по кожному реченні!.. Бо в коханнях люди тоді найширші, коли не говорять“.

Редактор Бобр поправився на кріслі й нервово тер рукою по чоці. Хто це може бути? Ручкою полиняв на кінець листа. Підпис — зірка із дебрів. Гм, дуже поетично, але не дуже ясно. Читав далі:

— „Ти може мене ніколи і не згадуєш. Цеж, з сімнадцять літ минуло з того часу, коли ми несподівано зустрілись і несподівано розстались. Сімнадцять літ... Проте ті хвилини, проведені серед сніжних, морозних ночей у гірських неграх, стоять так чітко переді мною. Щороку невблаганий час віддає мене від них і щороку проходять вони шораз зворушливіше та дорожчі...

„Тяжко той буревійний вечір, коли я перший раз побачила Тебе. Була зима; може перша по стільки неспокійних роках світової війни. Проте спокою ще не було. Нероз'ясовані ясніх ночей та темних днів дуло неспокійно по горах відгомони вистрілів і гинули десь і глибоких зворух.

Того вечора біла снігова шаліла серця карпатських верхів мов підмелена чарівною. Гінула височезні ялині додолу, засипала яриги та плаї, мела снігом під небо. Ми сиділи з Григором у лісничівці, коло теплого вогнища, коли хтось застукав у вікна. Григор вийшов з рота люлечку і підійшов до дверей, щоб відчинити. Тоді на порозі появилася струнка жінка, ціла обсіпана снігом.

— Бобре, ти звідкіль тут взявся? — спитав нараз Григор і ви впали собі в обійми. „Ти підніс угору свою малу чорну бороду, скочану деляносніжним сріблом, і показав здорові, нові зуби!“

Знайдіпрі, з Одеси, чи з того сходу — хочеш! Одне важне: ти мусиш мене кілька літ переховувати. Наш відділ хотів пробитись на той бік Карпат, але не вдалося. Частинка пролісталася, частинка попала в полон, а я, як бачиш, ні сюди, ні туди. Утікмо звідси перед нагіркою. Мало не замерз у лісових дебрах. До біса з такою долею! На шість місяців показави дорогу до тебе. Я і не міг, що ти тут лісничим.

Сьогодні вже восьмий день нашої плавби. Мряка така, що корабель пливе повільно і весь час дає сигнали, щоб не зударитися з другим. Бо береги Нової Фунляндії, потім вже й Канади недалеко. Капітан, як чуємо, від двох діб не сходить зі свого містка. Ця мряка спричинила, що до Галіфаксу причалуємо пізнім вечором, з багатогодинним спізнанням і через те нікого не випускають з корабля. Всі стоимо одягнені від двох годин і чекаємо суходолу як спасення! Нічого не вдієш! Корабель стоїть у нецікавому галіфагському порті дуже коротко. Елеватори випаковують десятки скринь, призначених до Канади, на корабель приходять англійські портові урядовці, перевірюють якісь папери, потім всідає ще кількох пасажирів і за годину-дві — даліше в дорогу! Останній етап подорожі — за два дні будемо в Нью-Йорку.

та й на успіху високої класи

PHILIPS Super 4-38A

суперметеродина

7 СТРОБОВИХ ОБВОДІВ

за готівку

при заборгованості 24 міс.

340

строювати в українській політиці у Румунії, то не було такої несприятливої ситуації „Часу“, яка є тепер.

На місці „союзницького“ уряду Татареску-Йорге-Вайда прийшов новий, нічим не зобов'язаний супроти УНП, чинник: О. Гіга.

І за один тиждень втратила УНП те, на що вистала цілими роками...

У додаток ліберали вивели угоду із УНП, молдавці не голосували на союзних лібералах, а на опозиційній партії царистів та за-аіно-гвардійців...

Було вже в нас чимало двоюриних пактів, чимало надій і розчарувань. Ця остання наука дійсно повинна бути останньою.

Врешті ще в творчі сили УНП, які переведуть в життя ідею самостійної економічної та просвітньої організації. Хай не підвертають їх уваги від дійсності голоси тих людей, які свого часу привели до упадку не одну народну установу, починаючи від економічної „Аграрії“ і просвітньої „Української Бесіди“, до наглядного заведення єдиного нашого шкільництва „Часу“. Після прикрої програми за останніх виборів — буюківські українці повинні вступити на інший шлях, може трудніший, але такий, який заведе їх і до успіхів!

Ом.

8-го.

Цей останній етап відчувають усі найболючніше. Океан, немов би аж тепер пригадав собі, що він увесь час тримався „за добре“ як за грудень, і не дає нам спокою. Але ми недурно маємо вже вісім днів за собою; чи не практика чи нерви — досить, що з погордою дивимось на тих, що нарікають... Але таки в останній вечір, на прощальний, т. зв. „капітанський“ обід та баль пізніше — більшість пасажирів не звільняється. Позема позиція пасажирів не змінюється. Позема позиція витягненого на сім'ю відповідала кожному у такий вечір краще, ніж правдивіша, на непевних ногах, тимпаче — підчас танку...

Від ранку всі на ногах: вполудне сподіваємося бути вже на місці. Пакуємо й замикаємо валізки, щоб чимскоріше бути на чердаку і вигадати берега. Врешті виривають вони такі, довгождані! Але одночасно довідуємося, що в порті будемо не раніше 4—5-ої ночі. Немає ради — мусимо погодитися на всі спільні. Підчас анічу рантом відливається радісний голосок: „Ледіс енд джентельмен, більш-менше за 10 хвилин по правому боці бурти перепливатиме „Норманді“. Кидлемо морозиво і незабаром подивляємо найбільший пасажирський корабель світа: „Норманді“ більший вдесятеро від нашого „Ваторія“ і буде в Європі за нецілих чотири дні!

Минаємо рухомий маяк, приміщений на чинореному кораблі; від тепер ми на шляху, ми мусимо йти всі кораблі в якійсь стороні світа, що примують до Нью Йорку. Зустрінемо їх чимраз більше; члени залюга, а то й дехто з пасажирів „з практикою“ пізнають кораблі і називають їх по імені. Здалека вириваються береги Ейліс Айленд — острову з „дон-челізовієм табором“ для всіх тих, які несе-

Проблема театральної площі

П ТЕАТРАЛЬНОЇ САЛІ.

Містимо цю статтю як дискусію. Трохи різкий тон статті є доказом схвального, яке з цього приводу панує у наших артистичних і літературних колах, з яких походять теж ці статті. — Ред.

Не маючи в місті театру, ходимо до кіна. І коли подаємо якісь кінові новини, то повторяємо їх за „світлом“. Кіно не в наших руках, — десь там на світі великі підприємства виробляють фільми, деякі з цих фільмів доходять до нас і ми оглядаємо їх або ні, критикуємо або хвалямо і на цьому наше відношення до кіна кінчається. Але театр... театр — кажуть нам — маємо свій і то не від нині. Дехто навіть пригадує, що навіть чужинці його хвалять, коли випадково побачать, або бачили з тих часів, коли до нього ходили.

І ось наша редакція призначивши офіційно одну сторінку на „Театр і кіно“ домагається, щоб першу статтю присвятити конче нашому театрові. Автор такої статті міг би на місяць раніше вибратися в подорож по краю, відвідати всі наші театральні трупи, побувати на їх виставах і навіть поробити совісній інтерв'ю з директорами цих труп та найкращими їх артистами. При цій нагоді львівські читачі могли б довідатися, як вигладають деякі пєси, що їх заголовки видніють у постійному репертуарі в газетах, як живуть наші артисти і чи віра у краще завтра зможе їх підтримувати ще довго.

Та те найважливіше, що всі ці артисти могли б нам сказати і про що львівські громадяни передовсім повинні знати — ми знаємо і без мандрівки. Як довго Львів не має театральної салі і як довго наші мандрівні театри не можуть свободно відвідувати наше місто, щоб показати свій репертуар і свої успіхи, так довго не треба писати ніяких статей про нашу театральну справу. Всі ці статті це зайва балаканина і фарисейська дипломатія. Від кількадесяти років існує якийсь комітет, що мав за завдання вибудувати театр. Уже сто разів ми чули про те, що прийшла війна, що корони зложені на цей театр здевалювалися, і тепер можемо почути знову лише звіти про те, що діється із театальною площею, на якій від довгих років продає хтось дрова, вугілля чи морозиво.

Всім артистам наших театрів і нашому всьому громадянству зовсім байдуже, коли, куди і чому пішов якийсь рекурс у справі легендар-

ної театральної площі, — де він тепер мусить і як довго ще буде джматити. Факт для всіх очевидний і незаперечний той, що від війни справа театральної площі не похитнулася ні на палець уперед, а з кожним роком вона корчиться разом із самою площею, яку нам обрізають. У комітеті, що піклується цією площею, засідали і засідають наші поважні громадяни і вони вряда-годи збираються на засідання, щоб почути звіту, що площа незабудована стоїть, як і стояла, що на ній не дозволяють будувати, або не можна будувати, бо нема грошей.

І знову від війни минуло двацять кілька років і за весь той час ніякий комітет, ніяка установа і ніякий збір представників не зумів практично розв'язати такої великої культурної справи, як театральна сала у Львові. Наша театральна площа у Львові була ще кілька літ тому варна великих грошей, нині її вартість зменшилася до четвертини. Коли порохувати все те, що ми втратили не тільки матеріально, а культурно в розвитку нашого театру та нашої драматичної творчості за останніх кільканадцять років через брак власної театральної салі, то нам було б платилося продати її навіть за кількадесять тисяч зол. і ті гроші передати будь-якій нашій установі, що вибудувавши собі дім, була б у ному призначила окрему салю на театральні вистави.

Чому цієї простої речі не зробили досі опікуни театральної площі — цього не розуміє ніхто, хочби не знати кількох звітів вислухав про стан нашої „театральної справи“. Хоч для всіх у наших обставинах ясно, що легше знайти 10 членів комітету, які засідатимуть 30 років в одній справі, ніж двох ділових людей, які за рік уміли б знайти для неї розв'язку.

Рагляни і пальта

опакійно до продажу.

„КОНФЕКЦІЯ“, Личаківська 1.

Відозви й комунікати.

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА!

Українське Громадянство 3. У. 3. від ба-

тьох десятих років склала величезна сума на народні цілі. Багато монументальних будівель стануло у краю завдяки цим жертвам, що не перериваються навіть тепер у часі великої фінансової скрути. Через цю скруту не кожній новий заклик до жертвенності є виправданий, та є такі національні конкретності, що вимагають цієї жертвенності. Нею теж є тепер будова домівок для українського обласного музею „Бойківщина“ в Самборі, що в найближчих роках може опинитися без приміщення. Поки що користується музей безплатною домівкою, що її на приміщення музею на 10 літ жертвував д-р Данило Стахура, це є до 1942 р.

Музей „Бойківщина“ він досі й веде дуже серед своїх злиднів важку наукову працю збирає, зберігає й опрацьовує цінний етнографічний матеріал, українські ікони, рукописи, стародруки, веде важкі археографічні роботи, що поширюють овиди нашої доісторичної старовини, й осягає своїх дослідів поміщує у „Літописі Бойківщини“. Матеріал збережений у музею досягнув числа 31.186 предметів, якихось у 4556 позицій каталогу. Ця праця мусить би припинитися і майно могло б піти на розтрату, коли до двох років не стане домівка музею, що веде важку роботу загально українського, не обласного значіння!

В розумінні ваги справи Т-во „Шкільна Польща“ у Самборі призначило під будову музею одну зі своїх будівельних парцел.

Старшина Музею звертається до Українського Громадянства у краю та на сибірській проханням поспішити негайно з жертвами на цю цілі. Дячі дає той, хто дає скорі!

Жертви просимо слати на konto Українського банку в Самборі. Чекове konto ПКБ — 208.001 з допискою: „Фонд будови 109“.

Старшина Музею

7-на „Бойківщина“ в Самборі.

гально дісталися до Штатів і мали „пєха“, що їх при цьому зловили.

Вже на наш корабель сів пільот, який має нас завести до порту; а ще за хвилину підіймає моторівка з еміграційними урядовцями і взагалі з „владою“. Поміж ними здалека пізнаємо по чорному „габіту“ нашого Ромка О., який завдяки своїм зв'язкам і знайомствам виїхав нам назустріч. Завдяки йому погаджують за дві хвилини всі паспортні формальності і можемо сприймати нові враження. Ось і статуя Свободи, яку стільки разів бачили ми на фільмах! Несподівано відкривають нас від оглядин тої незабутньої, єдиної в своєму роді, перспективи: нас просять до читальні, де двох панків із витягненими записниками й олівцями відразу беруть нас у вогонь репортерського інтерв'ю. Щасна щастя, що нашу „англійську“ розмову з ними не реєструє грамофоновіа плита, а то вмерти би можна від сорому за ці наші „уері уел“, „оу райт“ і „о кей“. Потім фотографічна знімка: „Прошу обнятися і дивитися один на одного! О, так — „уері найс“. Ледви ми оглянулися, вже кілька знімок готових... От вам і американське темпо!

Ми вже в затоці Гадсон. Перед нами хмарелери Нью Йорк Сіті, зовсім нереальні своїм виглядом. Чуємо похпнення: 80 поверхів, 90, 102...

На кораблі вручають нам листи і телеграми з привітаннями від знайомих. За хвилину, наблизившись до пристані, бачимо в юрбі знайомі лица... Мегафони ревуць державні гімни: дехто із представників жаргонової меншини, на березі, побачивши на чердаку своїх близьких — старається ревом пригукнути мегафон. Девому це й удається.

Накінеш ми в шибівській пристані.

Школа різдвяного діла.

Головне завдання цієї оригінальної школи — навчити своїх учнів справжнього мистецтва — грати роллю різдвяного діда так, щоб діти повірили, що дарунок приносить справді небесний ангел, а не звичайна людина. Різдва́ний дід му́сить грати свою роль так, щоб у дітей залишилися якнайкращі враження на ціле життя. Щоб звільні тоді, коли самі стануть батьками згадува-

Наука обчислена на три місяці. Абсольвентам цієї школи видадуть окремі дипломи.

СЛАВНІ РІЗДВЯНІ ДІТИ.

24. грудня 1837 р...

Атентат на короля.

У Свят-вечір 1875 р. уродився всіми шанований, владний теж і українцем архієпископ Віктор кардинал Імшнер, як дитина бідних родичів, в малій гірській місцевості Вайперт. Сьогодні прикрашає його пурпур і як кардинала стоїть він виблискуючи пил. Та почесні його повсім не

Дитина щастя Євген Скрибе

Багато славних людей побачило світло нашого світу у таємничу, тиху Різдвяну Ніч. Чи всі вони справді стали в житті „дітьми щастя”? Важко сказати в кожному випадку один із членів нашої редакції, який мав теж щастя прийти на світ у Свят-вечір, завжди нарікає на дату свого уродження, мовляв вона не принесла йому „щастя”. І справді має він чимало причин нарікати на химерну долю, яка заставила його за редакційним столом у наших незavidних умовах прочитувати день-у-день стирти записаного паперу, якими кожну українську редакцію засипують люди, які вважають себе поетами і письменниками з „ласки Бога”.

Із срібного екрану.

Кіно у Франції. На основі найновішої статистики Франція має 3.721 кінотеатрів, а разом з кольоніями — 4.000. У Парижі припадає одно кіно на 9.070 мешканців, на провінції — 4.650, себто пересічно на театрові того краю одини

ВЕСЕЛЕ

ЗАКОХАННЯ.

— Пані, день і ніч мрію про вас.
— Ах, тому ви такий заспаний

Обува віденських фабрик **Cooks, Bally, Снігівці, калюші „Schweikert“**

порукає головний склад обуви

Великий вибір — найнижчі ціни.

І. ШЛЯЄР, Львів, Леґіонів 35, Телефон 210-07.

Нові резолюції ПОВ в українській справі.

В суботу 8-го січня ц. р. львівський відділ П. О. В. (Польської Організації Військової) на загальному зібранні ухвалив резолюції, з яких деякі стосуються українців та української справи. В одній з цих резолюцій ПОВ з радістю приймає до відома ухвали польського Синоду в Ченстохові (див. „Діло“, ч. 5, з 6-го січня ц. р. п. н. „Католицька Церква в Польщі проти тоталізму і лівої течії“), бо це на думку ПОВ „одна зі справ боротьби за піднесення моралі громадянства відродженої Польщі“. Та найцікавіше у цій резолюції те, що на думку неовіків „ті ухвали повинні послужити до управління польсько-українського та українсько-польського співжиття“.

Оте баламутство з польсько-українським та українсько-польським співжиттям не єдине в резолюціях. Без страху можна обіцяти хочби яку нагороду тому, хто зрозуміє ось таку резолюцію:

„Зібрання (розуміється ПОВ. — Ред.) стверджує, що З'їзд УНДО, який відбувся 4-го і 5-го січня ц. р., не дав собі засугерувати антинормалізаційної політики і не зв'язуючи на суспільстві провідників різних українських партій, з'їздові делегати заявили виразно за співпрацю з польським народом.“

Можна би думати, що автори цієї резолюції мали на увазі інші українські політичні партії, яких провідники нібито хотіли впливати на УНДО в протинормалізаційному напрямі. Тоді ця справа була би принаймні ясна. Але ні! У дальшій частині цієї резолюції сказано:

„Цей вислів свідомої волі так званого національного (по польськи: народного) з'їзду українців, що репрезентує місцеву українську людину, не могли ослабити ухвали, що їх наклали З'їздові провідники. Автим вартість тих ухвал поменшує факт, що їх передано до „опрацювання“ новому проводові УНДО.“

Виходило би, що оті згадані вгорі провідники різних українських партій були на З'їзді... УНДО. Та не тільки були, але й астигли накласти З'їздові якісь свої ухвали! І хто зна, що було б, якби не те, що ті ухвали передано новому проводові УНДО, щоб він їх „опрацював“. Шкало, що — згідно з інформаціями ПОВ — робила Президія З'їзду тоді, як ті „ріжні провідники“ наклали З'їздові свої ухвали?

„Безспірний — читаємо далі в резолюції — і безпосередній дорібок З'їзду УНДО це те, що делегати рішуче заявили за співпрацю з польським народом на умовах, що їх спречизували поляки в дотеперішній нормалізаційній практиці.“

З'їздові резолюції УНДО досі не проголошені. На якому тексті опиралися неовіки, щоб поробити свої висновки — невідомо. Резолюції їх кінчяться так:

„Льогічною консеквенцією ухвал УНДО повинна бути повна реалізація і з українського боку програми польсько-української співпраці та нормалізації тут на місці, як теж виразне й виключне оперття на Польщу у їх змаганнях до самостійності над Дніпром.“

Остання точка резолюцій в українській справі торкається шкільного плебісциту.

„Покликуючись на позитивний вислід З'їзду УНДО, зібрання протестує проти того, щоб чужі мішалися до наших місцевих польсько-українських справ. Поборюючи кожну чужу агентуру, зібрання однаково рішуче заявляє проти російських емігрантів, що в органі молодоросіян загривали українців до т. зв. плебісцитової шкільної боротьби. Зібрання з радістю стверджує, що у низці місцевостей українська людина добровільно збойкотувала шкільний плебісцит і тим самим заявила за польською школою утративистичного типу.“

Знову „цікаві“ відомості про український бойкот плебісцитової акції, невідомо звідки взяті. Та вони певно сперті на таких самих інформаціях, що й вістки про непроголошені досі з'їздові резолюції УНДО.

На ці резолюції ПОВ zareagувало по своєму львівське „Слово Народове“:

„Неовіки всупереч дійсності підтримують УНДО, стверджуючи, що та партія заявила виразно за співпрацю з польським народом. Тут уже мусимо застеретися проти такого безцеремонного ставлення справи. Саме на з'їзді посол Баран заявив, що починається боротьба вже не тільки з офіційними польськими чинниками, але з польським народом, а тут неовіки твердять що інше. Що-ж це має значити і що то за махінація? Зачекаємо ще на проголошення резолюцій УНДО, що досі не сталося, і тоді сконфронтуємо їх з резолюціями львівських неовіків. Та всеж стверджуємо, що предсідник З'їзду УНДО сен. Луцький сказав просто, що „нормалізація“ — це тільки тактично-політичний засіб.“

„Мусимо забратися до тих неовіків та їх резолюцій... Підтримка УНДО — це вже щось, чого тільки догадуємося. До всіх цих справ ще повернемося.“

Ми готові довідатися цікавих річей, як „Слово Народове“ виявить, чого воно догадується.

ськи, ані своїх богослужень, ані своїх домів молитви. А в загальній діяльності Церкви постійно вмовляють у них і накладають їм, що вони... українці.“

Ці „поляки греко-католики“ — на думку „Слова Народового“ — мусять здобути собі належні їм у Церкві права. І того „Слово Народове“ бажає їм „у дні, в якому святкують свято Різдва Христового“.

Не можна, та й нічого не допоможе, полемізувати з такими думками. Знаємо добре, звідки беруться ті „тисячі“ греко-католиків, що то в списі людинності подали як свою матірню польську мову, і на яких хочуть спертися свою акцію „Польск Греко-Католик“ та „Слово Народове“. Успіх цієї акції заздалегідь пересуджений. Навіть тоді, як її метою є відвернути увагу від того, що у тисячі українців, давніх і нововспечених римо-католиків, вмовляють, що вони поляки і всякими засобами намагаються зробити з них польських патріотів. „Слову Народовому“ мало тих сотень збудованих на українських землях „кошцолків“, — треба ще знайти спосіб, щоб перебрати собі і церкви.

ЩЕ ОДИН СТУПІНЬ ЗАГАЛЬНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ В ПОЛЬЩІ.

Як подає „Вечур Варшавскі“, у Варшаві розглядають плян ще одного ступня адміністраційної влади, посередньої між урядом і воєводствами, яка мала би дуже широкі компетенції. Зверхником трьох східно-галицьких воєводств був би мабуть ген. Токажевський, зверхником воєводств: польського, волинського і новгородського — полк. Костек-Бернацький.

По широкому світі.

Югославянський прем'єр Стоядінович виїде з офіційною візитом до Берліна, мабуть 14. ц. м. Американський президент Рузвельт зажадає від парламенту кредитів на будову нових військових кораблів поємності 237.000 тон.

У Гватемалі мабуть вибух бунт пограничних залогів проти президента Убіко. З деяких джерел ту вістку заперечують.

Італійсько-мадярсько-австрійські наради почалися нині в Будапешті. Їхньою головною ціллю є втягнути Австрію та Мадяричину до протичеківського табору.

У Данції введуть небагом німецький журналістський закон, що означає платні для професійних журналістів.

На Філіппінах почалися нині маневри 10.000 американського і 40.000 тубольного війська. Від початку японсько-китайської війни військо ві залогів на Філіппінах є в постійному боевому поготовлі.

Міжнародний трибунал у Газі розглядатиме два конфлікти: литовсько-єстонський і литовсько-данський.

Французька лівія домагається, щоби ввести контроль дозвіз.

Єгипетське міністерство залізниць замовило більшу кількість локомотивів у чеській фабриці Скоди.

Румунська національно-ліберальна партія виступає проти розв'язання законодавчих палат, заки вони ще уконститууються.

Б. бельгійський прем'єр Ван Зеланд поділився з британським прем'єром вислідом своїх міжнародних господарських дослідів у окремому меморіалі.

Румунський король розв'язав громадські й департаментальні ради в цілій державі; нові вибори мають відбутись до 4-ох місяців.

Болгарські парламентарні вибори перші від 1934. р. (коли завішено конституцію) відбудуться у днях 6. до 27. березня.

Італія заключила з Югославією договір, що регулює товарообмін і платинний оборот.

Румунія визнала де факто анексію Абіссинії. Бразилійська поліція викрила в Ріо де Жанейро центрально „червоної помочі“, арештуючи 40 визначних комуністів.

Югославянський дипломатичний представник у Саламанці був на аудієнції у шефа дипломатичного кабінету ген. Франка.

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ВИДАВНИЦТВА „ДІЛО“

З польської преси.

Святочні побажання „Слова Народового“ „ПОЛЯКАМ ГРЕКО-КАТОЛИКАМ“.

В числі, що появилася з датою 7-го січня, тобто датою нашого Різдва, „Слово Народове“ виставило вступну статтю п. н. „Греко-католики поляки, лучіться!“ Автор відкриває ще одну „зрадницьку роботу“ Австрії, яка „перехрестила“ греко-католиків і створила для них новий обрядовий семінарію у Відні — т. зв. „Барбаресу“. Увійти — як твердить автор далі — були поляками без уваги на те, чи були українського (руського) чи польського походження. А вже й потім, тобто після „зрадницького“ кроку Австрії, ще й „греко-католики були поляками“, що увійшло в традицію.

Цю традицію — читаємо у наведеній статті — намагається з великим успіхом перервати один із греко-католиків, що відійшов від польськості і з витривалістю апофита рве всі зв'язки між греко-католицькою Церквою і польськістю — митр. Шептицький. Словом завдяки його довголіт-

ній діяльності Церква стала національною і навіть націоналістичною установою воюючого українізму. Це він після світової та чергових воєн вернувшись до Польщі з вигнання, відіхнувшись від греко-католицької семінарії всіх, що не признавалися до українізму. Це він масово заповнив духовну семінарію кол. українськими старшинами, що сьогодні на становищах у церковній ієрархії далі ведуть сепаратистичну роботу. Автор статті радить, що та нитка традиції все таки не зовсім перервалася і намагається її навізати група людей, що гуртується біля часопису „Польск Греко-Католик“, що бере в оборону 448 тисяч „поляків греко-католиків“.

„Ці поляки — пише „Слово Народове“ — сьогодні між молотом і ковалом. Покінчені всіми не мають своїх прав, загартованих у Церкві. Не мають ані своїх священиків, що вмовляли до них по поль-

ВЛАСНОГО ВИРОБУ КОВДРИ — МАТЕРАЦІ — ПОДУШКИ
 готові і на замовлення
 простирала — пошивали — біла — полотно — ручники — обрус — юпки — хати — фіранки поручає
А. Петрушевський **Львів, Галицька 20.**
 (давніше Коральницька)
 Дяк П. Т. Дубинник і Учители на місцеві свята. 10-10 Ціни зазурно.

Кол. староста перед судом.

Перед станіславським судом почався процес проти кол. надвірницького старости Зигмунта Робакевича і кол. секретаря Повітового Визіду в Надвірній Яна Стайніського за грощеві зловживання. Акт обвинувачення закладає Робакевичеві цілу низку кримінальних проступків, з яких найважливіший це спроби зрешення з суми 17.000 зол., призначених на допомогу для голодуючої заложеності надвірницького повіту, квоти 15.552 зол., які він ужив на власні цілі. На спроби зрешення гроші Робакевич виставляв фальшиві вискази розподілу допомог, при чому фальшував підписи начальників громад та громадських секретарів.

Крім того з каси Повітового Визіду брав Робакевич гроші на неомічені цілі і казав виплачувати собі високі зачети на рахунок своєї платні, а тікаючи того Повітовий Визід не міг погашувати біжучих бюджетових викидів. Поза тими більшими справами Робакевичів закладають ще й такі, що куняв до свого приватного звіта ресурси за 262.96 зол., які взяв з каси Пові-

тового Визіду, уживав службового звіта до приватних виїздів, при чому в часі прогулянки до Румунії і Чехословаччини зужив 1460 літрів бензину і 62 кг. смарів та оливи, що їх забрав з магазину або купив за гроші Повітового Визіду.

Маючи такі водички „доходи“ Робакевич від дуже виставне життя, улаштував великі й багаті привітти, приймав по королівськи великі делегації з Варшави, що приїздили у зв'язку з пропагандою „Гуцульщини“, на якій Робакевич робив свій інтерес.

Зловживання викрив воевідський інспектор Самовірних Союзів Станіслав Гродинський в часі люстрації. Робакевича арештували в березні та посадили у станіславський в'язницю. Звіди візислаци його були до Гродна, де колись був старостою; тамошній суд засудив його на рік в'язниці теж за зловживання у Гродні.

Розправа викрила велике зацікавлення, чого доказом є приїзд кількох журналістів зпоза Станіслава.

Есконтуйте
Доміцілюйте
Давайте до інкаса

на вигідних умовах у **ПРОМ-БАНКУ** Львів, Гродзичьких 1, І. п.

ВЕКСЛІ

Італія розбудовує воєнну флоту.

Мусоліні затвердив план розбудови італійської флоту. Коментуючи ту подію, Вірджініо Гайда стверджує на сторінках „Джорнале д'Італія“, що 1940. р. італійська воєнна флота матиме: 4 панцирники по 35.000 тон, 4 панцирники по 24.000 тон, 7 кружляків по 10.000 тон,

12 кружляків по 5—8.000 тон, 12 великих розвідних кораблів, 20 великих контрторпедовців і 24 менші, 32 торпедовці і понад 100 підводних човнів.

Не враховано туди кораблів старих типів.

ЕКСПОЗЕ МІН. БЕКА.

Міністр закордонних справ Бек виступив на нинішньому засіданні сеймової комісії закордонних справ довше експозе на тему польської закордонної політики.

НОВИЧКИ.

— **ПЛАТІТЬ ТОЧНО ПЕРЕДПЛАТУ! ПРИСЛАЙТЕ ЗАЛЕГЛОСТІ!** Ш. Переоплатників просимо вирівняти залегlosti, бо стримаємо висилку часопису! Присилайте точно щомісячну передплату, бо інакше не дістанете книжки зі щомісячної Бібліотеки „Діла“! Наш часопис найдешевший, бо крім 10-ти сторінок найкращої шоденної газети та 16-ти сторінок під невідомо, — даємо точним передплатникам щомісячно даром одну прегарну і вартісну книжку величиною від 10—15 аркушів друку. Точний передплатник „Діла“ складає за рік Бібліотеку „Діла“ з 12 томів.

— Святічні побажання, які наспіли після андрюкування святого числа: Дорогам Дружби, Знайомим і Рідні з Рідвом Христовим і Носки Рокон ширі бажання кращої долі шлють Др Михайло і Олена Волошини. — Веселих Свят — Батькам, Рідні, Другам у краю і за кордоном бажують Марія і Зоя Ясеницькі, Країна. — Враз із бажаннями Веселих Свят і Нового Реску Крешим і Знайомим складає на „Просвіт“ 3 зол. Катря Лисковська, Крашево.

— Управа Українського Народного Театру ім. І. Тобілевича (Кооператива „Український Театр“ у Львові) повідомляє, що в дні 24. і 25. січня ц. р. загостить Театр до Львова на дві вистави в салі Театру „Різнородностей“ (Народний Дім) і виставить у дні 24. ц. м. істор. пєсу в 6 візислацих І. Зубенка ц. н. „Орлена“, відзначену на конкурсі Т-ва Українських Письменників і Журналістів ім. І. Франка у Львові за рік 1937, а в дні 25. І. ц. р. пєсу на 4 дії Залізького п. н. „Довбуш“. Початок вистав год. 7.30 вечір. Візисла від дня 17. І. ц. р. прокладати „Союзний Базар“, вул. Руська. Продавці в афішах. 132 1—3

— Найсолодший футра тільки у Юліана Гаушевського, Львів пл. Капітульна 3. І., телефон 254—46

— Концерт Анни Остапчук-Науменкової, Кошицька радіостанція висилає 14. ц. м. концерт української співачки Анни Остапчук-Науменкової. Програма зложена переважно із творів Лисенка і Д. Січинського. Початок в год. 18.10

— В Українським Науковим Інституті в Берліні відбувся 8. ц. м. виклад д-ра М. Антоновича про проблеми української культури з початком 19. століття.

— Станіславська прокуратура виготовила акт обвинувачення за злочини з арт. 97 § 1. прети чотирьох молодих українців з Богородчан: Мартинця Володимира, Мартинця Михайла, Йосипенка Юрія та Атаманюка Петра. Всі вони перебувають від початку березня м. р. у слідчій в'язниці. Розправа мабуть відбудеться в лютий календі судів присяжних. Боротимуть найкращі адвокати міста Станіслава

ЗАКИ
ВЖИЄШ

ПРОВІР
ТАБЛЕТКУ

— Станіславів на добрій дорозі. У Станіславі відчувалася довгий час нестача українських торговельно-промислових станиць. В останньому році, як повідомляють „Станіславські Вісти“ — настала значна поправа. Повстала ціла низка українських підприємств, що заповнюють потреби українського населення. З кінцем минулого року відкрито чотири нові підприємства: галантерейне (Евг. Будинювського), конфекційне (В. Щербія), із залізними тіврами (М. Твердохліба) та фотографічне (Вол. Старика). Особливо останнє підприємство (при вул. Пєрацького 61) визначається гарним уладом, так, що кожний українець, навіть з вибагливими вимогами, може погашувати свої фотографічні знімки в українському заведенні.

— Українські волинські посли в Гриньках. Як повідомляє „Волинське Слово“, українська парламентарна репрезентація Волині відвела гувла послив С. Тимошенка й о. М. Волокова до села Гриньки, крем'янецького повіту, де 36 українських православних родин перейшло серед дивних обставин на латинський обряд.

— Лавкове гето у львівському університеті. На засіданні сенату львівського університету 7. ц. м. ректор проф. Кузьмичинський зрікається свого уряду. Сенат прийняв що релігію до відома, висловлюючи йому подяку за дотеперішню діяльність, і поручив провізоричне ведення ректорських обов'язків проректорові д-рові Льоншан. Того самого дня проректор Льоншан оголосив розпорядок, який означив початок викладів після святкових ферій на середу, 12. ц. м. Одночасно встановив лавковий порядок у викладавних саях. Студенти, які відносять до організацій, що висловили бажання сидіти окремо від жидів, мають зайняти місця у правому крилі сая (від аудиторії), студенти жиди в лівому крилі. Інші студенти можуть зайняти місця довільно. На випадок якихось сумнівів рішає справу ректорат, а не самі студенти.

— Нова польська парохія повстала в Мєшчєві пов. Бережани. Парохія обіймає місцевості Мєшчєві, Кути і Діброву.

— Податковий залегlosti можна сплачувати чинитибою а натурі. На основі розпорядку міністерства суспільної опіки у справі виміру а добору належності а користі фонду праці можна сплачувати а натурі залегlosti, що повстали перед 1. квітня 1933 р. а податках: групових доходів, маєткових, спадкових і від дарованих Чинитиби а натурі, що помагають а достатні матеріалі а артикулі, можуть обійматися матеріали, потрібні до виконання робіт, які фізично фонд праці.

— Нові костели а станіславському повіті. Як відомо ПАТ, у станіславському повіті побудовано 10 нових костелів, а а бродів виходиться далішніх 18. Побудовано костели а місцевостях: Брошнів і Спас пов. Домбрува, Стратин, Нова Гребля, Журів і Любимів пов. Рогатин, Болдари пов. Станіславів, Даша пов. Стрий і Набережна та Грабич пов. Тисмениця. Ведуться костели а місцевостях: Германів пов. Володимирів, Осьмолова пов. Долина, Сика Володимирів, Цвітотів, Пилик і Стефанів пов. Коломия, Кавини Мали Вингород пов. Коломия, Угрів пов. Тисмениця, Криплин, Сука, Лисина, Угрів пов. Долина і Чернів пов. Станіславів та Осьмолова, Богосоловичи і Заріч пов. Тисмениця.

Чому впав Теруель?

Генерал Кейно де Ляно заявив перед мікрофоном: „Оборонці Теруєлю піддалися, бо наші відділи не встигли прийти ім на поміч а пору. Теренові умовини були для нас винятково несприятливі. Ми знали гори, що планують над містом, але від самого міста відділювала нас ріка, яку в тому місці годі перейти. Мороз і сніг були нашими найбільшими ворогами“.

Говорять також, що причиною упадку Теруєлю була зрада одного старшини. У полон попало 1.500 національних воєнів.

ДАЛЬШ БОІ.

Головна квартира національних військ повідомляє, що на фронті Теруєлю відбито всі атаки червоних. Національна артилерія а успіхом обстрілювала ворожі становища.

ч. 6

Хто виграв на лотерії. В нинішнім тижневику лотерії випали м. ін. такі більші виграші: 30.000 зол. на ч. 136130, 15.000 зол. на ч. 41522 63977 122063 137620 52151 10.000 зол. на ч. 25842 104814 127482 145212 1000 зол. на ч. 2920 10617 14028 46679 189639 2.000 зол. на ч. 133865 138566 144915. 1000 зол. на ч. 80434 57190 133296 34362 41922 46022 52680 4.6371 30940 33296 100700 107432 110580 128535 33983 56165 99776 100700 107432 110580 128535 132770 137929 139966 147859 160102 166275 168813 176184 182457 194934.

Кари на українських священників. Як подає ПАТ, старостинський суд покарав гривнями у 100 зол. о. Мацієвича, пароха Гаїв Старо-белеских за те, що він буцімто уладив нелегальні сходниці, о. Федасюка, пароха Немича та інші сходниці. Золочівський о. протидержавну проповідь. Золочівський о. протидержавну проповідь у Бродах розглянув суд на вилатовій сесії у Бродах розглянув справу оо. Рудкевича з Лешинева, Фенчинського з Голоскович, Рахлецького з Голубиці, якого з Голоскович і Пасичника з Літо-Шиневича зі Шинковича закинула, що вони по-лиски, яким прокуратура закинула, які мають неправду на документах, які мають правне значіння (§ 287 к. к.). Справу оо. Рудкевича і Фенчинського відложено, усіх інших священників покарано в'язницею від 6-ох до 12-ох місяців з припиненням.

Урухомлення тартаків. В Микучині урухомлено державний тартак. До праці прийнято 100 робітників, крім 160 робітників, які були до-сі заняті. Розпочав теж працю паровий тартак у Сторожі біля Скольного. Досі дістало працю 200 робітників.

Подружжя трагедія розігралася в домі при вул. Софії ч. 3 у Львові. 28-літній Михайло Рокитський, каменярський дозорець і залізничний робітник на головному дворі, зарізав на смерть бритвою свою 26-літню жінку Анастасію, після чого віддав добровільно в руки поліції. Причиною заочину була заздрість. Вернувшись із служби до дому, застав свою дружину в товаристві якогось чоловіка, який швидко втік. Із заздрості Рокитський розпочав із жінкою сварку і вкотре її забив.

Львівська хроніка. При вул. Огородовій ч. 25 на Замарстиніві зачався на смерть 46-літній Йосиф Ламаш, передовик поліції разом з 36-літньою жінкою Анною. — На вул. Рутівського з рух Марії Ганкевич, возної польської фінансової установи хтось вирвав течку, в якій був чек на 7.000 зол. і 19 зол. готівкою. Грабіжник утік. — На Високому Замку знайшли тіло якогось чоловіка, мабуть жебрака, що замерз. — На вул. Поніського біля радіостанції студент університету Броніслав Козляр постріляв тяжко киянина Йосифа Загородника з Ляшків Мурованих, домагаючись від нього 40 зол. виграних у карти.

Краса хроніка. У Снятині арештували 20-літнього Тадея Созанського, урядовця міської каси ощадності, який в жовтні м. р. підпав за вкрадені книги, щоб затерти сліди своєї де-фракції в сумі 7.000 зол. — На поліції в Мацьковичах пов. Перемишль зголосився Домінік Братка з Рокитиці і зізнав, що в серпні м. р. разом з кількома співниками ограбив жидівського купця Шльому Кноля. Тим способом хотів уникнути від докорів совісті, які його переслідували.

Громадський секретар перед судом. Громадський секретар із села Домажир біля Яно-м під Львовом Едвард Мидльоха засудив львівський суд на рік в'язниці з припиненням кари за спроневірення 1.461 зол. на шкоду громади. Обвинувачений енергійно спроневіренні гроші. Його співники П. Опалінського увільнили.

Жертва жебрацтва і морозу. Під Станиславом замерз на дорозі жебрак М. Аперман, який з того, що ходив у плащі з кусників барвистих матерій. Коли плащі розпороли, знайшли в ньому 8.000 зол. баннотами. Волів згинув, як порушити зажебраний капітал.

Бандитизм. До мешканця Файла Равбофа з Буську пов. Камінька Стр. добулися троє вічно чотирьох замаскованих грабіжників і стероризували домашніх, забрали із шухляди 20 зол. — Подібних гостей мав Іван Малецький з Осолі коло Нарвега. Три озброєні люди побили його і забрали із снігів 65 кг. муки та 10 кг. м'ясо.

Бла смерть. В Татрах біля Закопаного лавина виспала зловата д-ра Оттона Вакса, якого рятівники поготіляли добуло неживого.

Новий член польської академії літератури. В дні 5 і 6. ц. м. відбулося зібрання польської академії літератури у Варшаві. У другому дні зібрання вибраним новим академіком літератури від одного з членів академії літератури на місце проф. Болеслава Лесьмiana. Вежницький є, як відомо, олімпійським лавреатом за том віршів п. а. Олімпійський лавр.

— Самоходова катастрофа. На шосі Торунь-Хелмжа особовий потяг на залізничному переїзді впав на самохід і тягнув його 400 метрів далі. В катастрофі загинув шофер Котлінський а дві пасажирки Станіслава Колодійчукова та її 17-літня донька Казимира померли незабаром. 27-літню сестру Станіславу перенесли в тяжкому стані до шпиталю.

Гражданка обов'язкова в Світах. Народний комісаріят освіти СРСР затвердив громадянку як азбуку карельської мови. Справу введення латинки в Світах, яку свого часу пропонувало, погребали раз на все. Всі меншинні народи обов'язані тепер вживати тільки громадянки.

— Большевицькі розстріли. В Світах розстріляли одного дня 23 особи: в місцевості Іваново 9 осіб за шкідництво у збіжжовому уряді, у Вороніж 8 осіб за шкідництво в годівлі худоби, в Курську 3 особи за шкідництво в Колхозах і 3 особи за шкідництво в годівельній ділянці.

— Безбожницька „Ліга Народів“. В Москві рішили уладити в 1938. р. великий міжнародний табір для вишколу молоді 48 народностей. Число учасників обчислюють на 1.500. Спеціальним завданням табору буде атеїстичне вишколення молоді на провідників безбожницької акції. Табір назвали „Безбожницькою Лігою Народів“.

— Населення Франції. Головні статистичний уряд у Парижі оголосив на основі спису перебраного у грудні 1936. р., що населення Франції виносило 41.508.118 мешканців. У порівнянні з конскрипцією з 1931. р. населення Франції зросло на 81 тисяч.

— Не гангстер, але авант. Справа схоплення Гертруди Беннет, доньки директора фабричних заводів Форда в Детройт виявилася. Поліція ствердила, що не гангстери схопили її, але гарний молодець Рісель Юз, який завів її до однієї місцевості у стейті Індіана, де обоє повинчалися.

— Шукають за літаком. 35 воєнних кораблів і коло 300 гідропланів розпочали глядання за бомбовим літаком, що пропав разом із залогом. В часі цієї акції з літака, вистріленого з катапульти панцирника „Шікаго“, випав один летун і загинув.

— Як потрібно черевиків, оплатитися Вам відкрити велику крамницю. Одна з найбільших в цій ділянці є загальною знала крамниця І. Шляер. Львів, Лєгіонів 35, що продає гуртом і вроздріб. Там є найбільший вибір і найдешевше, також стрінете там завжди найдоступнішу українську публіку. Самопрозвучно, що обслуговує українська. 1-1

3 театру.

З ВИСТУПІВ УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ Б. САРАМАГИ У ЛЬВОВІ В САЛІ ЖИДІВСЬКОГО ТЕАТРУ.

В нинішніх наших театральних буднях Львів просто відник від українського театру. Вистави „Заграви“ й театру ім. Тобілевича — це таке рідке явище, що вони стають майже мистецьким святом українського Львова. Та наші театри почали останніми часами оминати Львів, якого пусті салі стали справжнім пострахом акторів. Тому теж заповіджений виступ маловідомого опереткового театру під управою п. Б. Сарамаги викликав деяке недовіря: чи справді той театр поважиться на виступи у Львові, чи буде мати для кого грати!... як буде грати.

Недовіря виявилось до деякої міри неоправдане. Правда, на першій виставі невеличка зала Жидівського Театру при вул. Ягайлонській віяла холодом і пусткою, але на чергових виставах ситуація трохи покращала. Зате сам театр приємно розчарував. Сподівалися на побачити наш славний-відомий „провінційно-театральний балаганник“ — побачили молоду, зіграну, і дбайливо приготувану до вистав дружину.

На першу виставу вибрав театр Сарамаги відому вже у Львові оперетку Абрагама

„ВІКТОРІЯ ТА П ГУЗАР“

і виставив її по змозі своїх сил незвичайно дбайливо. Виконавці головних роль виявилися якслід із свого завдання і гоголово і грою. На першому місці треба поставити п. Н. Костів-Сарамагову (Вікторія) і п. Сарамагу (Янчі) та п. Морського (Фері). Всі інші: п. Палка (Кольтай), п. Дидиківна (Лія Сав), Заяцівна (Рікет), п. Шуль (Кеняйт) і п. Ходачок (Бонза) створили вирівняний ансамбль без спеціальних вірок, але й без слабих місць.

Хорн трохи за слабкі, але зіспівані. Орхестра добра.

„ГРАФІНІЯ МАРІША“.

оперетка Кальмана у 3 діях, яка від кількох літ творить залізний репертуар українських опереткових театрів, у постанові п. Сарамаги вийшла зовсім добре. На окрему похвалу заслуговує п. Н. Костів-Сарамагова, в заголовній ролі. Добрий був теж п. Мурський (Тассільо), п. Заяцівна (Ліза) та виконавці характеристичних роль: п. Сорокова (Боренна) й п. Шуль (Популеску).

Найбільший успіх мала остання вистава:

„ОСІННІ МАНЕВРИ“.

оперета у 3 діях Кальмана. Усі виконавці без винятку дали зі себе, що могли та збирали теж заслужені оплески публіки, яка цим разом явилася доволі численно.

Усі три вистави випали зовсім удачно і приємно розчарували публіку. Між молодими акторами нема ніяких відомих імен і майже всі вони при пильній праці над собою зможуть досягнути гарні успіхи. Годиться підкреслити, що театр має до кожної оперетки свої власні гарні декорації, що їх малював п. Савчак. Орхестра під пров. п. Телена творила добру цілість разом із цілою дружиною.

Р. Сл.

НОВА КНИЖКА

ЮРІЯ КОСАЧ:

„ЧАД“

повість.

Є ця історія наших емігрантів, що розплутують у своєму гурті тасмичну справу одного вбивства.

ЦІНА КНИЖКИ ЗОЛ. 2.20, ПОРТО 30 СОТ.

Замовити в Адміністрації „Діло“, Львів, Ринок 10, II. І у всіх книгарнях.

† Посмертні згадки.

Евгенія з Боберських Федоришинова, подружка гр. кат. пароха у Воробіївці, померла 24. грудня м. р. в 46-му році життя. В. й П.

—О—

Нові книжки й журналі.

К. Стеценко: Т. ШЕВЧЕНКОВІ. Кантата до слів К. Малицької, на сопрані, альті та басі. Накладом музичної накладні „Торбан“ у Львові. Ціна 60 гр.

Дописи.

САМБІР.

Після розв'язання філії „Просвіти“ в Самборі. Представники всіх українських установ самборського повіту, зібрані на нараду дня 30. грудня 1937 р., по вислухавши висновок зазначеного в урядованні голови тогож Товариства д-ра Івана Рогуцького) по переведенні основної дискусії над тим виснонком прийняли в присутності д-ра І. Рогуцького одностайно отол резолюції: 1. Зібрані представники всіх українських установ самборського повіту стверджують, що нинішня ситуація, створена в повіті у просвітній організації з тої причини, що Вища філія „Просвіти“ не хоче признавати рішення і заряджень Головного Відділу, дотично розв'язання цієї філії: 2. дати своєму агенту та головно боротьбу проти Головного Відділу й уможовити ним колегі мужів довіря, а паралітична і мусить повести за собою дезорганізацію й деморалізацію серед нашого народу в повіті; тим самим та боротьба є у високій мірі шкідлива для загально-національних українських інтересів. 2) Тому, що зібрані представники отоліть на становили, що тільки дисципліна є головною підставою кожної організації і тільки через організаційну дисципліну може йти вишкіл національного характеру в напрямі його підготування до державницько-творчої праці, уважають за konieczne, щоб дотеперішній Відділ розв'язавої філії в інтересі збереження дисципліни підпорядкував себе зарядженню Головного Відділу і отримав свої діяльність до полагодження цієї справи на загальних Зборах Матеріального Товариства; а протинному разі дальшу діяльність дотеперішнього Відділу будуть уважати деморалізуючою і руйнівною.

Свято „Просвіти“ — всенародне свято. Тим, то приготуваємось до нього якнайкраще, а перш усього: станьмо членами „Просвіти“ і складім жезтву на ювілейний дар для неї!

Шкіряні каганці

і реміні для поїх в найліпшім гатунку, можна величина до вол. 1.40 дини по 50 сот. гарани по 1.50 — продає Робітня Ринмарко-Галітерійна Н. Б. А. Р. Е. Р. Львів, Сикстуська 2, побіч Фірма "Салі. мандра". 810

Театри.

Великий Театр:

Вівторок 11. І. год. 8. „Роздот“ оп. Серед 12. І. год. 7.30 веч. „Сіс“.

Театр Річнородностей:

Вівторок 11. І. год. 7.30 „Роздот“ оп. Серед 12. І. год. 7.30 „Роздот“ оп.

Український Народний Театр ім. М. Савоцького.

МРАВИНЦЯ.

11. І. О. не год. Гриво.
12. І. Мавеса.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

РАВА РУСЬКА:

11. І. Провіс Мері Деген
12. І. Шалашут.
13. І. Довбуш.
3 Рави їдз театр до Любачева.

КІНА.

АПЛЬО: „Недальчик“.
АТЛІАНТІК: „Осирівша дочка“.
ВАНДА: „Малий король“: „Чоловік, що робив бач у Мотте-Каріо“.
ГРАЖІНА: „Роме“.
ЕВРОПА: „Коспінше під Радлави-лім“.

КАСІНО: „Графиня Владіва“ в Мар-сіліо Ліврі.

КОПЕРНИК: „Князь і прохак“.
МАРСУСЕНКА: „Либуб“.

МЕТРО: „Камедіо дала“.
МІРАЖ: „Світло Африканський“.

МУЗА: „Владошівна змала“ (Ед. Райнер, Павло Муш).

ПАРС: „Одні повернітє“.
ПАЛІНО: „Премієра“ із Варою Лозидер.

РАВ: „Чар богем“ в Ів. Копурю та Манго Егерт.

РІЛІТО: „Талос залюбленіх“.
СВІТ: „Тайна черної хмари“: „Тані-го дівчата“.

СТИЛЕНЕ: „Востерська дівчина“ та ревіс „Новорічний постей“.

ТОН: „Камедіо Тейлор“.

УТІХА: „Смерть тигис в джунглі“ та ревіс.

ХІМЕРА: „Дівчата в Новоліто“.

ФОТОПЛЯСТИНОК:
(під Матіа-ада 5)
„Інді“.

ФОТОПЛЯСТИНОК „Сентіа“ (Пасан-Гавіана ч. 7):

III частина Вистави в Парні

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 11. січня 1938.

БЕРЛІН 15.00 Муз. зрібінні. 15.00

Розр. музика: ВІЛГОРОД 18.45, 21.30

Зар. пісні: БУДАПЕШТ 12.05, 21.20, 22.00

Пат. музика, 22.15 Форт.; ВІЕНЬ 15.15

Дія дітей 17.25 Форт.; 19.40 20.00 Північ-ти в усього світу. 20.15 Опівніч в муз. ко-міді „Міногерство ображалосі“, 21.10

„Фелдмаршал“ комедія Молдара; ПАТІЛІАНДЕНДЕР 18.00 Селіоти.

30.00 Війска, орк.; 22.30 Дія творів Кур-па на сер. і форт.; КОШІНЦІ 18.00 Учи-телка на Вергошні, Коли жила пра-вля. Поклодівна жила; МІЛІНО 17.15

Селіоти; 20.30 Розр. музика; 21.00, 22.00 „Польська жінка“ оп. Небала; ПРАГА 12.30 Розр. музика; 17.30 Скарпка ала-гінка, форт.; 21.20 Селіоти ч. 4 Бетон-ші; РАДІО ПАРИ 18.00 Розр. музика.

11.35 22.00 „Ле півніс“ тріт. М. Бенгар; 22.15 Камер. концерт; РІМ 17.15 Камер.

концерт; 20.00 Розр. концерт; 21.00, 22.00, 23.00 Меркеліта за Кортова“ оп. Ліві-лія Рефін.

Середа, 12. січня 1938.

БЕРЛІН 17.00 Камер. музика; 19.10

Розр. музика; 20.00 Селіоти ч. 5 д-мод; Бруннер; ВІЛГОРОД 18.00 Потударі

вздохі 20.00 Північ; БУДАПЕШТ 12.05 Війска, орк.; 17.20 Пат. музика;

18.40, 19.50 Сер. ревіс; Ж. Тіво; ВІ-ПЕНЬ 15.15 Дія дітей 17.20, 18.00 Селі-оти; 19.30 20.00, 21.00 Селіот. концерт;

22.00 Танк. музика; ПАТІЛІАНДЕНДЕР 18.00 Фелдмарш п-дур Шувана на форт.; КОШІНЦІ 14.00, 18.45 Війска; МІ-ЛІНО 17.15 Селіот. 20.30 Розр. музика;

21.00 22.00 23.00 „Селіоти і Дівчата“ оп. Сер.Селіоти; ПРАГА 15.15 Дія дітей;

20.05 21.00 22.00 Селіот. концерт; РАДІО ПАРИ 21.30 Сер. форт.; 22.00 23.00 Північ-кар; РІМ 17.15 Скарпка, 19.30 Розр. му-зика; 20.35 Вер. концерт із Голліві.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 11. січня 1938.

6.15—8.00 Рамішик авдія: 11.15 Дія дітей; Вівторок авдія: 11.40 Селіот. форт.

За ревісцію відповіла Олександр Костик.

менті в оп. Римського-Корсакова, пів-12.03 Полудн. авді; 12.45 Музика в пів-14.30 Камер. музика в пів-14.35 Війска; 15.00 Спогади в 1863 р.; 15.25 Війска в міста та провінції; 15.30 Господарстві в міста; 15.45 „Волото та поре-ліска“ авді для старших дітей; 16.05 Фелд-гоп. авдія; 16.15 Шеліот. кол-ди; 16.30, 19.50 Актуальна гутіра; 17.00 Галілейська долина; 17.15 Оркестра; 17.15 У ледіних оковах Балтву; 18.00 18.50 Спортові віска; 18.10 Гутіра в у-країнській мові; 18.20 Пісні й арії VI. Чайковського у він. Ольги Лепкової, ме-цесопран у супр. форт.; 18.25 Для селі-Опівніч прес. Хл. скарпка; 18.40 На пів. Волі в Вудаленті; 18.55 Програ-ма на сатур; 19.00 „Ніболюти“; 19.50 „Музика в масці“ авді. форт.; 20.00 „Ну-жко ушаслівана“ оп. Ф. Богомошні; І. В. Востеласького, а муз. М. Каме-нського; 21.35 Танк. музика; 22.30 Музика, орк.; 22.50 Сер. віска; 23.00 Концерт бамаві.

Середа, 12. січня 1938

6.15—8.00 Рамішик авдія: 11.15 Для дітей; „Із приток лісості“, Козалі; 11.40 Дітей; Мала суфта, пів; 12.03 По-лудн. авді; 12.45 Інформішні Галітєв в українській мові; 12.55 При чорній ка-ві, пів; 14.30 Селіот. пісні, а пів; 15.00 Спогади в 1863 р.; Музика в пів; 15.20 Війска в міста та провінції; 15.30 Госп. віска; 15.45 Хеліана піска для старших дітей; 16.00 Курток мови; 16.15 Опереткова популі, орк.; 16.50, 20.35 Ак-туальна гутіра; 17.00 Піска у боротібі а повзави; 17.15 Оп. ревіс; Лярошпа Коваті, форт. у супр. форт.; 17.50 Ко-печна оборота; 18.00 18.50 Спортові віс-ка; 19.10 Селіоти; „Валіа“ селіот. по-ем, орк.; 19.20 Театр Улан; „Архитев Майотра Авдіа“ на оп. О. Гопі; 19.30 19.55 Програма на сатур; 18.55 Для селі-Хл. віска; Громалася жінка; 19.00 „Ліска піві Селіот“, ревіс; 19.15 Про-віс; 19.20 Піска; 19.35 Вівторок ліска-го жінки; 19.50 Шеліоти ревіс; 20.00 Розр. концерт; у перерві в год. 20.20 Ку-ток хармаласого гумору; 20.45 Вел-денті; 21.00 Шеліотський концерт; 21.35 Европ. концерт із Голліві; 22.40 Сер.Селіот; феліоти в оп. „Самсод і Па-ліска“ пів; 22.50 Сер. віска; 23.00 Танк. музика в пів.

ШНИ „МІСЛОСЮЗ“

Львів, 10 січня 1938 р.
1 кг. масла десерт. білого, безоп. 3.04 зол
1 кг. масла бочков. авді. з опів. 5.10 зол
молосо 18—19 сот
айні(сепал) 6.00—6.10 зол

ОПОВІСТКИ.

ПОДЯКА.

Всім, що взяли участь у похоронах моєї сестри б. п. Марії Віленської ого-лошено ширю подяку.

Анна Гарматія з родиною.
Острівці, 9. І. 1938. 183

Подяка.

Одним оголошено ширю подяку Всім, що взяли участь у похоронах ширю похоронах найдорожчої Мухомі і Татусеві, б. п. о. СТЕПАНОВІ НОВОСІ, який так не-сподівано покинув нас. Дякуюмо Всім, о. дес. Гривалі і всім Всім, Одним тер-нопільського і подільського департа-менту, що взяли участь у похоронах від-правив. Також дякуємо Всім, що захо-досли проханням проханням від домо-жінки Пошівного, а саме: Всім, о. Піжар-кові та о. Винницькому, президентові РСЗК та послові Політбюро, голові Фі-лії „Прогіска“ в Тернополі п. дпр. І.Він-ницького, директорів „Подільському Со-юзу Кооператива“ п. дпр. Олександрів, де-легатів Пошівного „Дуги“ в Тернополі п. мгр. Мисковий, делегатів Чл. „Прогі-ска“ п. О. Кударинський в Піврош та п. Піска в Чернівцях і всім чл. президи-уму Чл. „Прогіска“ і Кооператива „Земля“ п. М. Лопатинського та п. В. Скулівського. Рішю дякуємо Одним рим.кат. образу — кс. Лавішківському і кс. Шеліотівському, як також пред-ставникам громад. органу в Ірвинці: ширю подяку сказавши дуктої оркест-ру а Голліві Вел. і місцевому хором під проводом п. І. Мисковича; Всім міс-цевим установам, що у такій коротко-му часі, всім коштом відбудували гробівні для Пошівного і Всім Вел. Гро-мідіам, що брали участь у похоронах. Подяку сказавши так усім присутнім на цих похоронах товаришам і приятел-ям Пошівного. Також ширю дякуємо на-зистам селіотів Матірому Т-ву „Прогіска“ у Львові.

Окрему подяку сказавши Вм. п. дпр. Селіотів за Аого селіоти, відомо безоп-решню літареску роім, та завісав асі-тєм, що старалася пошити нас у на-шому тяжкому жалюмою гоім.

Дружина і діти.

Замість віска на могилу б. п. Марії Віленської сказавши проф. Марта Гарма-тія 10 зол. на виплаті У. Р. А. — Лідю-міді Гарматія жертвує 10 зол. на фонд допомоги українській студ. молоді.

Оголошення. Ділова Комісія „Коміте-ту для вживання 10-х роковин смер-ті Головного Отамана Війська У. Р. А. Симова Петлюри“ цим оголошує, що: 1. Літературні Жюрі в складі пп. Н. Хо-лодній, М. Савітського, В. Сальського та А. Крижанівського, озвимовавши-ся в надісланій на конкурс, оголошеній Діловою Комісією в травні 1936 року, лі-тературними творами, присвяченими амальованню роім Головного Отамана С. Петлюри у визвольній боротьбі 1917—1920 років, визнали, що жаден з них не відповідав умовам конкурсу і тому на літературу нагороду ім. С. Петлюри не заслугує. 2. Жюрі, проте, відзначило піска по постаті вождя в повісті „Тілі-ка мет.“, написаній п. Іваном Зубен-ком. Вважаючи, що повість ця може спричинитись до посилення культу Головного Отамана в широкіх масах українських тітатів, Жюрі відповіло, що за уділення діловою комісією й авторо-ві одгортавої беззортної субсидії а сумі 250 зол. 3. Ділова Комісія прих-илилась до дукти ліскавеної жюрі і те-ку субсидії п. І. Зубенковій видати ухва-лила. — Ділова Комісія. 131

Замість віска на могилу Вуйка Воло-диміра Устимовича алохили на Радіу Школу зол. 10.— Підгірські а Козалі; на ту саму піска з цієї самої пагоди алохили п. Бачинський а Козалі зол. 5.—

Замість віска на могилу б. п. МАРІЇ ВІЛЕНСЬКОЇ алохили Конст. Малишала 10 зол. на організаційні роім Українсько-го Т-ва охорони дітей. 127

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ФІЛІЯ Т-ва „Прогіска“ Кооперативу при-ймає освітнього організатора-ліригента. Зголошення до 15. І. 1938 р. Неприяті без відповілі. 134 1—1

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ВДОВИЦЯ по саттешнху працюючої, содди, скарпих дітей, розуміється добре на куховарстві, як і на всіх ділках домашньої господарки, прийме міс-це зарад найрадіше у саттешного саттеш-ника або пана. Зголошення до Адмі-„Піла“ „Дія саттешної“. 129 1—2

КУПНО - ПРОДАЖ

ВЕЛИКИЙ вибір ручних і фабричних ко-ренок, табіток, поручає Вівторок Фрей-літ. Сикстуська 21. 2157 13-0

ФІРАНКОВІ повний швейцарський і кра-єві, капи на змис. Фабричні ціни. — Банк, пп. Марійська 6. Жадної Філії не маємо. 2223 10-0

НОВА ГАЛІАНТЕРІЯ Евгел Вудалась-ський, Станіславів, ретун, поручає різного роду галітерійні арти-кули. 2320 10-10

ПРОДАМ озвільно фортепіан першоряд-ний і піска 3/4, доброї марки на доска-вих умовлах. Робітня фортепіані Рав-ковський, Львів, Фридріт 10. 1839 27-0

ВСІ СПОРТОВЦІ закуповують своє при-ладдя запітарецьке, скарпське і газіа-кове у відомій і селіотівській Фірмі „Спор-това Озвільня“, Львів, Ягальонська 9, телефон 234-65. Гурт — дотайл. 2724 5-5

ЗАЛІЗНІ ПЕЧІ польські Ватра, часей Метев Меркур, озвільно, Ретун, Ле-гінськ 37. 31 1—3

ДО ПРОДАННЯ стара озвільняська запі-тарецька а позитивні дітейні моті. Пер-сесійні мотіотів доім 200 зол. Зголо-шення до Адміністратії під „1000“. 133 1—3

ПІДРУЧНИКИ ЛЕЩЕТАРСЬКІ у вели-кому виборі тілків а книгари „Мілі-Китковий“, Вівторів 6. 100 1—2

РІЖНІ

ШЛЮБНІ, БАЛЕВІ СМОНІНГОВІ УБ-РАННЯ, ВИПОЗИЧАЮ, ЛВІВ П. П. ТЕ-ОДОРА 4. 2729 5-1

НАУКА

ШКОЛА КРОЮ ЖІНОЧОГО а притом ви-давала селіоти, відомо парнських мо-делістом ВІНДЕРОМ, диліотівом у Паржі Дреж. Вівторок Професор патро-нуку, приймає жінки — шиті віска. — Львів, Оселіотівські 12. 136 1-12

ІВАН ЗЕЛЬТЕНРАХ, Львів, пп. Ма-ріська 5 направляє різного роду ді-літкі, озвільно, селіоти і дітей. 2318 6-1

СТЕЛІНЦІ до абажурів виконують озвільно а бпівріска робітня „Метал“ Львів Ринок 29 (Врама Авдіотівого). 14 2-1

УКРАЇНСЬКА КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ що існує від 20 літ ІВАН МАРІШ приймає всілякі роботи мужського, жіно-чого і саттешного відділу по пош-кованих цінах. Львів, ул. Петра ч. 4. 2719 1-1

БЮРО ПРИПОРУЧЕНЬ „СВЯТОВІД“ алохили жінки, все подогодять жінки краю і за кордоном. Львів, Авдіотів 23, тел. 200.08. 2227 15-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1

ПЕЧАТКИ лавтучові та металові для за-рохільних урядів, тітатів, воюючих та ін. виконую найдовше Мис-Галітерман, Львів, Сикстуська 12, телефон 215-03. 2682 6-1